

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

583. An, si pensionarius acceptis à Titio Titulari pensionibus trium annorum sequentium anticipatis solutionibus, dein pensionem ex Apostolica auctoritate transferat in Cajum, hic exigere possit à ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 582. An pensionarius negligens in exigendo pensionem à defuncto titulari, ejusve heredibus, habeat actionem contra ejus successorem modernum beneficii possessorem?

Respondet negativè Card. de Luc. de pens. d. 31. à n. 8. juxta dicta à nobis suprâ, ubi, an successor solvere teneatur pensiones decursas tempore antecessoris sui; quamvis enim in puncto juris probabilior fortè sit opinio affirmans pro pensionibus decursis tempore antecessoris nullam competere actionem super fructibus futuris contra successorem; contrarium autem ex quadam aequitate in Curia receptum sit, ita ut de stylo potius quam de jure detur actio contra successorem pro pensionibus illis decursis. Card. idem cit. n. 8. idipsam tamen nonnisi qualificatè receptum est, nimirum si pensionarius doceat de diligentibus bene à se adhibitis contra antecessorem competat ei hæc actio de stylo potius, quam de jure inducta contra successorem; secus si de iis docere nequeat. Card. de Luc. loc. cit. n. 9. eadem ferè habet idem Card. de pens. d. 19. n. 5. juncto n. 14.

Quaestio 583. An, si pensionarius acceptus à Titio titulari pensionibus trium annorum sequentium anticipatis solutionibus, dein pensionem ex Apostolica auctoritate transferat in Cajum, hic Cajus exigere possit à Titio pensionem tribus primis annis à translata in se pensione?

Respondeo: affirmativam videri probabiliorè; eò quòd in translatarium non transferatur pensio, quam habet transferens, sed eà extinctâ translatarium obtineat novam similem prioris; cum non detur in pensionibus vacatio, sed extinctio, & consequenter solutio facta transferenti illi non possit beneficium relevare ab onere solvendi moderno pensionario nempe translatario isti pensionem, debeaturque sibi imputare Titius, quòd anticipato solverit; quemadmodum, si Prælati elocans fructus alicujus prædii, & anticipato recipiens solutionem aliquot annorum, dein moritur, non relevatur locatarius à solvenda pensione successoris Prælati, tamen jam antecessori solverit. Castrop. d. 1. p. 11. §. 6. n. 11. Azor p. 2. l. 8. c. 13. q. 1. contra Gig. de pens. q. 88. n. 5. apud eund. Castrop. hac mòrum ratione, quòd transferens in translatarium jus aliud non transfulerit, nisi quòd ipse possidebat; cum ei subrogetur translatarium, transferens autem receptis illis anticipatis solutionibus non habeat potestatem exigendi à titulari illis annis tribus sequentibus; item quòd titularis anticipata solutione liberatus sit ab obligatione solvendi, adeoque eam de novo contrahere nequeat.

Quaestio 584. An exigere possit pensio per procuratorem, & is probare teneatur mandatum suum, & suum principalem superstitem esse, seu adhuc vivere?

Respondeo supponendo primum, ad secundum: Procurator verificare debet mandatum, quia sine mandato esse nequit procurator. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 6. n. 16 in fine. Et si beneficiatus opponat expirasse mandatum, quia pensionarius jam è vita decessisset, beneficiatus id

probare debet; quia procurator, dum aliàs ejus mandatum tanquam validum admittitur, fundatam habet intentionem suam. Castrop. loc. cit. secus esse dicens, si beneficiatus opponeret falsum esse mandatum.

2. Respondeo ad tertium: Affirmativam teneri à Castrop. loc. cit. ubi: si beneficiatus opponeret, pensionarium jam è vita decessisse tempore decursæ pensionis à se petita, competit procuratori probare, pensionarium illo tempore vixisse. Idem tenet absolute Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 3. n. 46. nimirum titulari opponente, teneri talem procuratorem omnino probare superviventiæ sui principalis, non solum in urbe, sed etiam extra; tum quia sic habeat communis consuetudo, tum etiam, quia in literis reservationis apponi solet clausula: *quoad vixerit*: quæ, cum videatur importare conditionem, veniat verificanda: tum etiam, quia fraudes multæ committi solent in pensionum exactionibus, quibus obviandum. citat pro hoc Maceratenf. var. resol. l. 1. resol. 112. casu 65. ait nihilominus Tond. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 4. n. 92. hoc ipsum tamen non tam simpliciter admittendum videri, dum in contrarium adessent probabiles aliquæ conjecturæ mortis, cum de jure vita hominis præsumitur durare ad centum annos; quemadmodum in simili casu de procuratore constituto per patronum ad præsentandum, quòd non teneatur probare vitam sui principalis, etsi is absens sit, dum ejus nomine vult admitti ad præsentandum. Pro quo postremò citat Lott. l. 2. q. 14. n. 44.

Quaestio 585. An, & qualiter exigere possit pensio ante expeditionem literarum Apostolicarum super reservatione pensionis, & sub quâ pena id prohibeatur?

Respond. ad primum: Pensio nullatenus exigi, aut etiam solvi potest ante confessionem & expeditionem literarum, seu Bullarum Apostolicarum super dicta reservatione, ob decretum & clausulam apponi mandatam ac solitam in supplicatione à tempore Gregorii XIII. *pensionem, vigore tamen literarum de super expediendarum, nec aliàs persolvendam*. Item ob hoc decretum à tempore Sixti V. extensum hac ratione: *vigore literarum Apostolicarum de super expediendarum, nec antè, aliàs præsens reservatio nulla sit eo ipso, &c.* Quibus Clemens VIII. adjecit limitationem temporis expediendi dictas literas intra novem menses à die supplicationis sub pena nullitatis reservationis pensionis. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 7. n. 25. dicens: quidquid fuerit antehac, hodie certum esse, non posse sine dictis literis exigi pensionem, Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 6. n. 9. Garc. p. 4. c. 2. à n. 43. Lott. l. 1. q. 37. à n. 6. Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 29. qui omnes testantur, de dictis decretis seu clausulis. Item Azor p. 2. l. 8. c. 12. q. 3. ubi quòd, sicut impetrato à Papa beneficio, illius possessio apprehendi nequit sine illius literis; ita etiam post impetratam pensionem necesse est, ut expediantur literæ Pontificiæ, ut solvat pensionarius ministris pontificiis in Curia laborantibus; & quidquid sit de jure, usus Romanæ Curie sic habet, ut exigi non possit sine dictis literis pensio. Item Card. de Luc. de pens. d. 29. n. 3. & d. 44. n. 9. & 10. ubi, quòd pensio exigi nequeat ante expeditas literas, id non tam jure statutum, quam provenire ex decreto annullativo in ipsa reservatione prima adjici solito.